

Bayer Zsolt: Katyn és Krakkó

2009 június 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Józef Beck lengyel külügyminiszter hivatalában volt egészen 1939. szeptember 17-éig. Azon a napon a Szovjetunió elkövette fennállása egyik legaljasabb, legundorítóbb tettét: hátba támadta az élethalálharcot vívó Lengyelországot.

Bayer Zsolt nyílt levele Balázs Péter külügyminiszternek.

Tisztelt Külügyminiszter Úr!

Józef Beck lengyel külügyminiszter hivatalában volt egészen 1939. szeptember 17-éig. Azon a napon a Szovjetunió elkövette fennállása egyik legaljasabb, legundorítóbb tettét: hátba támadta az élethalálharcot vívó Lengyelországot. Tette ezt a Molotov–Ribbentropp-paktum alapján, amely egyezmény kristálytisztán megmutatta, hogy soha, semmilyen különbség nem volt a nácik és a bolsevikok között. Engedjen meg egy rövid idézetet a legilletékesebbt?l, Sztálintól. 1939. március 10-én a következ?t jelentette ki: "Több hasonlóság is van a nemzetiszocializmus és a kommunizmus között." Majd sz?k két hónappal kés?bb, május 3-án Sztálin menesztette Makszim Litvinov külügyminisztert. Tette ezt azért, mert Litvinov zsidó volt, s a generalisszimusz ezzel a gesztussal is hízelegni akart Hitlernek.

Nos, külügyminiszter úr, Józef Beck tehát szeptember 17-ig hivatalában volt, majd a lengyel kormány több tagjával Romániába emigrált, ahol internálták. Stanestiben halt meg, 1944. június 5-én, s mert Beck evangélikus volt, hát egy magyar református pap búcsúztatta. Józef Beck külügyminiszter a szejmben 1939. május 5-én elmondott beszédét a következ? mondattal fejezte be: "Az ember, a nemzet és az állam életében csak egy megfizethetetlen dolog van: a becsület." Persze ezt az egy mondatot sem akkor, sem el?tte nem volt, most sem szokás komolyan venni, betartani. Már Lengyelország második világháborús tragédiája is Beck mondatának cáfolata. Elég csak a franciák és a britek magatartására gondolnunk. Nevezett két nagyhatalom ugyanis kölcsönös segítségnyújtási egyezményt kötött Lengyelországgal – Beck többek között ebben bízva volt hajthatatlan Hitlerrel szemben. Aztán el?bb a náci, majd a szovjet birodalom esett neki Lengyelországnak, a britek és a franciák pedig tétlenül nézték, mi történik Európa egyik legrégebbi nemzetével. Sir Edmund Ironside brit vezérkari f?nök meg is jegyezte: "A franciák hazudtak a lengyeleknek, amikor azt állították, hogy támadni fognak, pedig szó sem volt róla." Ett?l a mondattól természetesen nincsenek felmentve a britek, akik ugyanolyan hitszeg? módon cselekedtek, mint az ezeregyszer is kollaboráns franciák. S a két európai nagyhatalom, kiegészülve az Egyesült Államokkal, Katyn után mutatta meg igazán, micsoda erkölcsi hulla!

1940. tavaszán a szovjet NKVD – egyszer?bb és kifejez?bb, ha orosz Gestapónak nevezzük – állat keretlegényei 14 ezer lengyel tisztet, értelmiségit végeztek ki a katyni erd?ben. Tették ezt azért, mert Lengyelországot és a lengyel nemzetet el akarták tüntetni. Az eltüntetés legjobb módja pedig, ha kiirtjuk egy nemzet értelmiségét, elitjét. Hát kiirtották. Azután az egészet a németekre fogták. Az angolok, franciák és amerikaiak pedig már 1943-ban pontosan tudták az igazságot, de eltitkolták, nehogy a szovjetek ellen hangolják saját országaik polgárait. S nevezettek aztán Nürnbergben, ahol a vádlottak padjára kellett volna ültetni az állat bolsevikokat is, csendben asszisztáltak ahhoz, hogy a szovjet ügyész Katyn miatt vádolja a nácikat... Jól írja Allen Paul: "Csak ekkor vált világossá a lengyelek tragédiája: harcoltak, gy?ztek és mégis vesztettek. H?siességük és a gy?ztes szövetségben való fontos szerepük ellenére még negyven év kellett függetlenségük visszanyeréséhez."

S ez alatt a negyven év alatt ki sem ejthették Katyn nevét, nem emlékezhettek meg áldozataikról… Nagyon meg kell ám nézni Wajda filmjét, amir?l az "európai" – s persze a magyar – kiritikusok sorra megírták, hogy "túl didaktikus" meg ilyesmi. Közben szuszogtak és folyt a nyáluk… S hogy miért írom most mindezt önnek, külügyminiszter úr? Hogy emlékeztessem egy fontos dologra. A lengyelekkel egyedül az ezerszer gyalázott Horthy és Magyarország viselkedett tisztességesen. Horthy nem engedte meg, hogy a német csapatok átvonuljanak Magyarországon Lengyelország ellen, s utasítást adott egy hivatal felállítására, amely a lengyel menekül?k tízezreit karolta fel (id?sebb Antall József vezetésével). A minisztertanács 1939. szeptember 10-i jegyz?könyvében pedig a következ?t olvashatjuk: "Magyarország részér?l a nemzeti becsület ügye, hogy Lengyelország ellen semminem? katonai akcióban nem vehet részt."

Nos, tisztelt külügyminiszter úr, a helyzet egyszer?: Magyarország részér?l a nemzeti becsület ügye, hogy a krakkói konzulátusnak meg kell maradnia. Tudja, ahogy Beck írta… A becsület nem megfizethet?. Hát mennyiért akarja most eladni a becsületet, külügyminiszter úr? Harminc ezüstért? Kérem, ne tegye…

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló